

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoE/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515209526
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3515209526.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej v exekučnej veci oprávneného H. H. spol. s.r.o., so sídlom v H., M. XX, O.: XXXXXXXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou L. H., Advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v H., H. XX, proti povinným 1/ T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, F. E. nad R. a 2/ E. H., nar. XX.XX.XXXX, so sídlom T. XX, F. E. nad R., o vymoženie 16.354,2 eur, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13. decembra 2018, č. k. 4Er/1110/2015-23 takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zastavil exekúciu o vymoženie 8.145,30 eur. Výrokom II. nepriznal súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania. V odôvodnení uviedol, že súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora poverením č. XXXX*XXXXXX zo dňa 07.10.2015. Podaním doručeným súdu dňa 10.12.2018, exekútor súdu oznámil, že na majetok oboch povinných bol vyhlásený konkurz a žiadal exekúciu zastaviť s poukazom na ustanovení zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 57 ods.2, § 196, § 200 ods. 5, 203 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok); § 166e, § 167f ods. 1, 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd uviedol, že vzhľadom k tomu, že na majetok povinného 1/ bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 38OdK/443/2018 zo dňa 2.11.2018 a na majetok povinného 2/ bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22OdK/445/2018 zo dňa 2.11.2018, súd podľa § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. exekúciu voči povinnému 1/ a 2/ zastavil. Súd exekútorovi trovy exekúcie nepriznal nakoľko si ich exekútor neuplatnil respektíve nežiadal priznať, tým však nie sú dotknuté nároky exekútora za výkon exekučnej činnosti pred zastavením exekúcie. Trovy exekučného konania boli vymožené počas exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Oprávnený uviedol, že rozhodnutie o oddlžení nie je dôvodom pre zastavenie exekučného konania, v ktorom sa vymáha oddlžením nedotknutá pohľadávka. Príslušný exekučný orgán je pred rozhodnutím o zastavení exekučného konania vždy povinný vykonať primerané zisťovanie, či exekučne vymáhaná pohľadávka nie je oddlžením nedotknutou pohľadávkou, a teda či tu skutočne existuje zákonný dôvod na zastavenie exekučného konania. Uviedol, že dňa 01. marca 2017 nadobudla účinnosť nová právna úprava o oddlžení fyzických osôb. Zákonodarca definoval jednotlivé pohľadávky voči dlžníkovi do troch kategórií, a to v závislosti od ich „kvality“ a na túto kvalitu nadväzujúceho právneho režimu, ktorým sa majú po vyhlásení osobného bankrotu spravovať. Oddlžením nedotknuté pohľadávky, nie je účinkami vyhlásenia konkurzu z hľadiska ich vymáhania v exekučnom konaní nijako dotknutá a tak neexistuje žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by malo byť takéto exekučné konanie - predmetom ktorého je

nútené vymáhanie týchto pohľadávok v exekučnom konaní - zastavené (v prípade takýchto pohľadávok nie je vyhlásenie konkurzu právne relevantnou skutočnosťou, existencia ktorej by mala za následok zastavenie exekučného konania). Poukázal na ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého oddĺžením nie je dotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Ďalej uviedol, že upovedomením o začatí exekúcie, sp. zn. EX 703/2015, zo dňa 26.10.2015 začalo exekučné konanie v prospech oprávneného H. H.. spol. s r.o., a to na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozsudku č. 4C/146/2008 zo dňa 13.11.2014 vydaného Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom a rozsudku č. 19Co/85/2015 zo dňa 23.04.2015 vydaného Krajským súdom v Trenčíne. Nárok, ktorý bol oprávnenému právoplatne priznaný uvedenými rozsudkami bol uplatnený titulom náhrady škody spôsobenej trestnou činnosťou povinných. Bol toho názoru, že ak súd rozhodol o oddĺžení (osobnom bankrote), t.j. vyhlásil konkurz alebo určil splátkový kalendár, nejedná sa o dôvod na zastavenie exekučného konania, v ktorom sa vymáha oddĺžením nedotknutá pohľadávka. Pohľadávka oprávneného je nesporne nedotknutou pohľadávkou v súlade s § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z.z. (pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním), a preto vyhlásenie konkurzu na majetok povinných nie je právne relevantnou skutočnosťou, existencia ktorej by mala za následok zastavenie exekučného konania. Podľa oprávneného by opačný postup súdu bol nepochybne postupom nesprávnym, v podstate vedúci k absolútnej „bagatelizácii“ základných práv veriteľa (oprávneného) a neprimeranému zvýhodňovaniu práv dlžníka (povinných). Bol by to postup v rozpore s koncepciou materiálneho právneho štátu. Oprávnený zastával názor, že je nepochybne povinnosťou exekučného orgánu vykonať všetko potrebné tak, aby relevantne zistil, aký je charakter exekučne vymáhanej pohľadávky, t.j. či je jej vymáhanie procesom oddĺženia dotknuté alebo nie. Postup v rozpore s uvedeným je nepochybne postupom v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného preto navrhol odvolaciemu súdu, aby uznesenie súdu prvej inštancie zrušil ako nezákonné.

3. Povinní 1/, 2/ sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadрили.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379, § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP zastaviť.

5. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č. k. 4C/146/2008-137 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/85/2015-166 zo dňa 13.11.2014. Z exekučného titulu vyplýva, že škoda bola oprávnenému v rozsahu uplatnenej sumy 8208,90 eur spôsobená trestným činom povinných 1/, 2/, ktorý boli uznaní za vinných právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 2T/6/2013 zo dňa 21.11.2013 za pokračovací trestný čin podvodu, pričom v rozsahu 8145,30 eur bol za vinného uznaný povinný 2/ (skutok č. 73 rozsudku 2T/6/2013).

6. Ako konštatoval súd v exekučnom titule č. k. 4C/146/2008-137 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/85/2015-166 zo dňa 13.11.2014, existenciu protiprávneho konania i vzniknutej škody potvrdil vyššie uvedený právoplatný rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 2T/6/2013 zo dňa 21.11.2013. Z tohto rozsudku v trestnej veci je tak zrejmé, že škoda bola spôsobená úmyselným konaním povinných 1/ a 2/.

7. Podľa § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“), ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

8. Podľa § 166c písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z., oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

9. Uvedené ustanovenie § 167f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. pre konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, v prípade vyhlásenia konkurzu, ukladá súdu bez zbytočného odkladu zastaviť takéto konanie. Podmienkou takéhoto postupu súdu je však to, že išlo o pohľadávku, od ktorej po vyhlásení konkurzu bol dlžník oddlžený, ktoré zákon označuje ako pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze uvedené v § 166a uvedeného zákona, alebo tie, ktoré sa považujú za nevymáhateľné podľa § 166b zákona č. 7/2005 Z. z.. Vyhlásením konkurzu však dlžník nie je oddlžený vo vzťahu k tzv. nedotknutým pohľadávkam uvedeným v § 166c zákona č. 7/2005 Z. z., keďže ide o také pohľadávky na plnení ktorých je potrebné trvať, a to aj napriek insolventnosti dlžníka. Súd je preto povinný skúmať o akú pohľadávku v konaní po vyhlásení konkurzu ide, pričom bezodkladne zastaví konanie iba v prípade pohľadávky, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo, ak ide o pohľadávku nevymáhateľnú (§ 166b).

10. V prípade, ak ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu, v konkurznom konaní nedotknutou pohľadávkou bude pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví (a to bez ohľadu na prípadné zavinenie) a pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, vrátane príslušenstva takýchto pohľadávok podľa § 166c písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z.

11. V predmetnej veci žalobca vymáha na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu pohľadávku, ktorá je pohľadávkou nedotknuteľnou podľa § 166c písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z., t. j. pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Povinní 1/, 2/ v trestnom konaní boli uznaní vinnými z úmyselného trestného činu, a teda úmyselným konaním povinných bola založená ich zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla oprávnenému. Nakoľko ide o nedotknuteľnú pohľadávku, súd konanie, v ktorom sa takáto pohľadávka vymáha nezastaví.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, nakoľko neboli splnené predpoklady na jeho zastavenie. Vo veci bude súdny exekútor ďalej pokračovať.

13. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).